

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8 poz. 60 z późn. zm.) oraz Zarządzenia Nr 188/2011 Prezydenta Miasta Stargard Szczeciński z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie upoważnienia do załatwiania spraw

uznają:

za prawidłowe stanowisko Strony wskazane w złożonym wniosku, polegające na tym, że zastosowano stawki podatku od nieruchomości od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej za lokal użytkowy, stanowiący własność spółdzielczą P., albowiem lokal ten nie jest i od kilku lat nie był **zajęty** na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

UZASADNIENIE

W dniu 23 maja 2011 r. przesłany został do Prezydenta Miasta Stargard Szczeciński przez Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy wniosek w Stargardzie Szczecińskim o wydanie interpretacji indywidualnej.

Na podstawie art. 14 j § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz, **prezydent miasta**, starosta, marszałek województwa.

Przepis prawa podatkowego będący przedmiotem interpretacji indywidualnej:

art. 5 ust. 1 pkt 2d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.), który stanowi cyt:

„Rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym, że stawki te nie mogą przekroczyć rocznie: od budynków lub ich części **zajętych** na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – 3,46 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.”

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

P. – właściciel spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego złożył pismo dotyczące dokonania korekty oraz prawidłowego naliczania stawki podatku od nieruchomości za okres od stycznia 1997 r. do grudnia 2010 r. Z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wynika, że w przedmiotowym lokalu użytkowym właściciel prowadzi prywatny gabinet lekarski. Na tej podstawie domaga się obniżenia stawki podatku od nieruchomości z kwoty 17,80 zł/m² na 3,88 zł/m² naliczanej dla lokali użytkowych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych na podstawie uchwały Nr XXXV/383/09 Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim z dnia 27 października 2009 r. Ww. wpis do ewidencji działalności gospodarczej jest z 2005 r. W miejsce prowadzenia działalności wysłany został pracownik Z oględzin miejsca, w którym usytuowany jest lokal użytkowy stwierdzono, że gabinet jest zamknięty. Z wywiadu przeprowadzonego z lokatorami budynku wynika, że od kilku lat w lokalu nie jest prowadzona działalność medyczna.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał pytanie:

z uwagi na zaistniałą sytuację powstaje wątpliwość co do zasadności naliczania niższej stawki podatku od nieruchomości dla lokali użytkowych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Jeżeli naliczony podatek ma być niższy, to za jaki okres Spółdzielnia winna dokonać korekty naliczonego i odprowadzonego podatku od nieruchomości?

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

..... stoi na stanowisku, że na podstawie posiadanej dokumentacji nie widzi podstaw do dokonania korekty podatku od nieruchomości za okres od stycznia 1997 r. do grudnia 2010 r. P., co w konsekwencji nie rodzi obowiązku dokonania korekty deklaracji na podatek od nieruchomości.

Powyżej przedstawione stanowisko podatnika w ocenie tutejszego organu podatkowego należy uznać za słuszne.

..... jako zarządca nieruchomości jest podatnikiem podatku od nieruchomości za wszystkie lokale użytkowane na prawie spółdzielczego prawa do lokalu. Zatem odprowadza podatek **m.in.** od wszystkich lokali użytkowych wg stawki obowiązującej dla prowadzenia w lokalu działalności gospodarczej. Uchwałą Nr V/64/2003 Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim z dnia 25 lutego 2003 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości Nr XXXVII/391/2001 Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim z 25 września 2001 r. - **od 01 maja 2003 r.** wprowadzona została (obniżona w porównaniu do budynków lub ich części związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą) stawka 2,50 zł/m² powierzchni użytkowej budynku lub jego części **zajętych** na prowadzenie działalności gospodarczej **w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych**. W następnych latach (2003-2010), zgodnie z uchwałami Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim nadal obowiązywały obniżone stawki podatku od nieruchomości od 1m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części **zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych**. Jednakże pomieszczenia te **muszą być fizycznie wykorzystywane do działalności ściśle związanej ze świadczeniami zdrowotnymi**. Nie można przy tym zastosować interpretacji rozszerzającej obejmującej niższą stawką inne pomieszczenia. Literalne brzmienie analizowanego przepisu (**zajęte**) nie pozwala na zastosowanie niższej stawki do innych pomieszczeń. Definicję świadczeń zdrowotnych zawiera art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2007r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.), zgodnie z którym pojęcie to obejmuje działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Przepis ten wymienia katalog działań będących świadczeniami zdrowotnymi. Podmioty uprawnione do udzielania świadczeń zdrowotnych określa art. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Świadczenia te mogą być udzielane przez zakłady opieki zdrowotnej oraz przez osoby fizyczne wykonujące zawód medyczny lub przez grupową praktykę lekarską, grupową praktykę pielęgniarek i położnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Ze stanu faktycznego sprawy wynika, że obecnie lokal ten nie jest i od kilku lat i **nie był fizycznie zajęty** na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Wobec powyższego, uznać należy stanowisko w Stargardzie Szczecińskim za prawidłowe.

Nadmienić także należy, że zgodnie z zapisami art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) cyt: „zobowiązanie podatkowe **przedawnia się z upływem 5 lat**, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.”

Ponadto organ podatkowy wskazuje, że zapadłe w podobnych sprawach rozstrzygnięcia innych organów podatkowych dotyczą tylko i wyłącznie sprawy rozstrzygniętej i nie wiążą innych organów.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące w latach 1997 – 2010 i dotyczy stanu byłego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wniesiona za pośrednictwem Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.